



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl
samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou ve věci

žalobkyně: **A. H. s. r. o.**
sídlem K. h. 124, X P.
zastoupená advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod Kaštany 245/10, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 3. 2020, č. j. X, ve věci přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.
- III. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím změnil rozhodnutí Městského úřadu Hranice (dále jen „městský úřad“) ze dne 17. 12. 2019, č. j. X, tak, že pokutu 3 500 Kč snížil na 3 000 Kč.
2. Městský úřad citovaným rozhodnutím shledal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů, ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „zákon o silničním provozu“).
3. Přestupku se měla žalobkyně dopustit tím, že jako provozovatelka vozidla RZ X v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistila, aby při provozu na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

komunikacích stanovená tímto zákonem, neboť dne 2. 4. 2018 v 2.46 h na pozemní komunikaci v obci Hranice, Smetanovo nábřeží (křižovatka s Partyzánskou ulicí) u domu č. p. 2168 ve směru jízdy od Valašského Meziříčí směrem do centra obce neurčený řidič řídil shora uvedené vozidlo. Automatizovaný technický prostředek RAMER10 T/17/0339 používaný bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích naměřil uvedenému vozidlu rychlost jízdy 83 km/h (po odečtu odchylky 3 km/h). Řidič vozidla tak překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci 50 km/h nejméně o 33 km/h. Tím porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 téhož zákona.

4. **Žalobkyně v žalobě** namítala neprokázání zveřejnění informace o zřízení automatického systému, což žalobkyně namítala v odvolání. Žalovaný však neprovedl důkaz webovou stránkou a nezaložil její výtisk do spisu.
5. Správní orgány porušily zásady zákazu dvojího přičítání, protože přičetly žalobkyni k tíži, že jela rychlostí o 33 km/h vyšší, než byla nejvyšší dovolená rychlost, což už bylo obsaženo ve skutkové podstatě přestupku.
6. V rozhodnutí je nesprávně uvedený čas spáchání přestupku. Podle fotografie z rychloměru byl čas 1.46 h, nikoli 2.46 h. K námitce žalobkyně žalovaný odkázal na písemnost Městské policie Hranice (dále jen „městská policie“), podle které na rychloměru nebyl nastaven letní čas. Toto sdělení městské policie není podle žalobkyně věrohodné, protože v něm chybí vysvětlení, proč čas nikdo správně nenastavil nebo není nastavován automaticky, i když rychloměr tuto funkci má.
7. Výše určené částky 2 000 Kč nebyla odůvodněna a byla stanovena nezákonně, odpovídala nejvyšší zákonné sazbě pokuty. Přitom nešlo o jednání vysoce závažné a podle metodického doporučení Ministerstva dopravy mělo činit jednu čtvrtinu až jednu polovinu pokuty, kterou lze uložit v souladu s § 125h odst. 2 zákona o silničním provozu příkazem na místě, tj. 625 až 1 250 Kč.
8. Správní orgány nezohlednily a neprokázaly neuhrazení určené částky a zkrátily žalobkyni na určených způsobech jejího placení omezením na platbu na bankovní účet nebo na pokladně úřadu.
9. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** uvedl nad rámec napadeného rozhodnutí, že o měření rychlosti byla veřejnost informována na webových stránkách města Hranice. Jde o veřejnou informaci a není třeba ji dokazovat. Přitom odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 16. 12. 2019, č. j. 9 As 280/2019-39.
10. **Krajský soud přezkoumal** v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
11. Krajský soud ve vztahu k žalobním námitkám ověřil **ze správního spisu z rozhodnutí o odvolání**, že žalovanému je z úřední činnosti známo, že informace o měření rychlosti je uveřejněna na internetových stránkách města a není třeba ji dokazovat. Odkázal na právní názor NSS v rozsudku č. j. 3 As 13/2016-35, že v případě zpochybnění měření důkazní břemeno přešlo na žalobkyni.
12. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.

13. K námitce **neprokázání zveřejnění informace o měření rychlosti** vozidel soud uvádí následující.
14. Podle § 24b odst. 1 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, *obecní policie je oprávněna, je-li to potřebné pro plnění jejích úkolů podle tohoto nebo jiného zákona, pořizovat zvukové, obrazové nebo jiné záznamy z míst veřejně přístupných, popřípadě též zvukové, obrazové nebo jiné záznamy o průběhu zákroku nebo úkonu.*
15. Podle odst. 2 téhož ustanovení *jsou-li k pořizování záznamů podle odstavce 1 zřízeny stálé automatické technické systémy, je obecní policie povinna informace o zřízení takových systémů vhodným způsobem uveřejnit.*
16. Soud si od žalovaného vyžádal a přečetl k důkazu při svém jednání vyjádření Města Hranice ze dne 9. 8. 2021 k měření rychlosti stacionárním radarem a článek z Hranického deníku ze dne 11. 8. 2017.
17. Z vyjádření města Hranice soud zjistil četné odkazy na internetové stránky a doprovodný text, podle kterého o měření rychlosti stacionárním radarem byla veřejnost informována na webu města Hranice několika způsoby. V rubrice „Měření rychlosti radarem“ jsou průběžně aktualizovány informace, ověřovací listy a seznam míst měření. Správce webových stránek města tuto rubriku zřídil v prosinci 2017, což prokazuje datum vložení přílohy „Ověřovací list“. Na webu je průběžně aktualizovaný seznam míst měření a doplňovány jsou průběžně ověřovací listy. Dále v Aktualitách byl 3. 1. 2018 uveřejněn článek „V Hranicích je nasazen radar na měření rychlosti“. Informace o měření byla v měsíčníku Hranický zpravodaj č. 1/2018, který je bezplatně distribuován do všech domácností v Hranicích. Tento měsíčník je zveřejňován i na webu města. Informaci o měření rychlosti radarem vysílala TV Mach v hranickém televizním zpravodajství (premiéra 19. 12. 2017). Toto vysílání je dostupné na webu města a kanále YouTube. O měření informoval sever „ihranice“ 14. 8. 2019, 11. 12. 2017 a 31. 5. 2018 na webu a Facebooku. Hranický deník v tištěné formě 11. 8. 2017 a na webu 20. 12. 2017 uveřejnil článek „Nohu z plynu! V Hranicích budou měřit nové radary“. O měření informovala ČTK a web Olomoucká drbna 5. 1. 2018. („Řidiči pozor, na rychlost v Hranicích dohlíží radar. Doteď město tuto možnost nevyužívalo“).
18. Z článku „Nohu z plynu! V Hranicích budou měřit nové radary“ v Hranickém deníku ze dne 11. 8. 2017 soud zjistil následující informace: Město momentálně posuzuje problematické úseky a v budoucnu v těchto místech budou rychlost hlídat radary. Městem projede několik tisíc aut denně, ale jen část řidičů dodržuje stanovenou rychlost. Na sklonku roku nebo na začátku dalšího roku si na neukázněné řidiče posvítí nový radar. Město vytipovalo sedm lokalit, kde je situace nejhorší. Městem otřásla tragická nehoda z prvního června, při které byla zraněna dvacetiletá dívka, a tříadvacetiletý mladík zaplatil životem. Mladík s dívkou přecházeli čtyřproudou silnici Olomoucká v blízkosti dvou čerpacích stanic, kde je srazil automobil. Zde plánuje město ve spolupráci s Policií ČR měřit rychlost, protože se tu rychlostní limit nedodržuje. Na dodržování předpisů „se nehraje“ na kruhovém objezdu na ulici Bělotínská. „Místo s největším denním provozem je třída Československé armády a pozadu nezůstává ani Smetanovo nábřeží, což je výpadek na Valašské Meziříčí a na Slovensko (pozn. soudu: jde o místo spáchání přestupku v posuzované věci). Problém je, že je tu benzínová pumpa a hlavně v těchto místech

přechází hodně lidí do lázní, není zde vybudovaná cyklostezka, cesta je úzká, proto je tento úsek nebezpečný“, sdělil velitel městské policie.

19. Provedeným dokazováním soud v rámci plné jurisdikce napravil pochybení žalovaného, který k odvolací námitce žalobkyně odkázal na webové stránky města Hranice a uvedl, že není třeba tyto informace dokazovat a že jsou mu známy z úřední činnosti. Žalobkyně v odvolání namítala, že městský úřad opomenul uvážit, že veřejnost nebyla vhodně informována o umístění rychloměru. Odkaz žalovaného v rozhodnutí o odvolání na skutečnosti známé z úřední činnosti by byl zákonný pouze tehdy, kdyby žalovaný uvedl konkrétní věc, ze které tuto skutečnost zjistil (například uvedením spisové značky, čísla jednacího apod.). To však neučinil a jeho postup nebyl souladný se zákonem - srov. rozsudek NSS ze dne 12. 4. 2011, č. j. 1 As 33/2011-58, č. 2312/2011 Sb. NSS, podle kterého správní orgán musí uvést, ze které jeho konkrétní úřední činnosti či postupu jsou mu známy tzv. úřední skutečnosti [§ 50 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“)]. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že důkazní břemeno v této otázce přešlo na žalobkyni. To znamená, že žalobkyně by měla dokazovat, že město Hranice informaci o měření rychlosti nezveřejnilo. Z právní teorie je však známo, že negativní skutečnosti se neprokazují (s výjimkami, které se netýkají posuzované věci). Odkaz žalovaného na rozsudek NSS č. j. 3 As 13/2016-35 a citace je zřejmou chybou v psaní. Zjevně šlo o rozsudek NSS č. j. 3 As 9/2013-35, podle kterého žalobce namítal technické nedostatky při měření rychlosti. To je však jiná situace a právní otázka. Proto je odkaz nepřijatelný.
20. Pokud správní orgán nezachytí stav internetové stránky, kterou vzal v potaz pro své rozhodování, ať již tiskem nebo uložením na elektronický nosič dat, znemožní tak správnímu soudu úkol vycházet při přezkumu rozhodnutí ze skutkového stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Je proto nezbytné, aby důkazy z internetu, které správní orgán nashromáždí, byly přezkoumatelně označeny datem svého pořízení (srov. rozsudek NSS ze dne 12. 4. 2011, č. j. 1 As 33/2011-58).
21. Žalovaný ve vyjádření odkázal na rozsudek NSS ze dne 16. 12. 2019, č. j. 9 As 280/2019-39, podle kterého *povinnost uveřejnění informace o zřízení stálého automatického technického systému k pořizování zvukových, obrazových nebo jiných záznamů z míst veřejně přístupných podle § 24b odst. 2 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, je naplněna i uveřejněním informace v lokálním periodiku dostupném způsobem umožňujícím dálkový přístup*. K tomu ovšem žalovaný dodal, že není třeba toto zveřejnění prokazovat, což je v rozporu s judikaturou správních soudů. I v citovaném případě posuzovaném pod sp. zn. 9 As 280/2019 soud prováděl dokazování články v místním periodiku (dále srov. např. rozsudky NSS sp. zn. 2 As 52/2020 nebo sp. zn. 1 As 247/2020).
22. Soud nepřisvědčil žalobní námitce, že v popisu skutku je **nesprávný čas spáchání přestupku**. Na záznamu přestupku z rychloměru a na oznámení přestupku je označen čas 1.46 h. Na výzvě k úhradě určené částky a všech dalších listinách je čas spáchání přestupku 2.46 h. Ze sdělení městské policie ze dne 18. 4. 2018 (č. l. 35/61 správního spisu) soud zjistil, že na radarovém měřiči nebyl od 25. 3. 2018 od 3 h do 6. 4. 2018 do 7.20 h změněn čas na tzv. letní. Toto sdělení četl městský úřad k důkazu při jednání 31. 10. 2019, o němž vyrozuměl žalobkyni dne 7. 10. 2019. Soud považuje za prokázaný skutečný čas spáchání přestupku 2. 4. 2018 v 2.46 h po sdělení městské policie. Tento důkaz byl k určení času protiprávního jednání dostačující a důvodné pochybnosti o čase spáchání přestupku tak byly ve smyslu § 3 správního řádu odstraněny. Soud nemá důvod pochybovat o

věrohodnosti sdělení městské policie, protože k přechodu na letní čas došlo v roce 2018 dne 25. března z 2.00 h na 3.00 h a v posuzovaném případě nevystaly žádné okolnosti nebo indicie, že by skutečnosti uvedené ve sdělení o nesprávném (zimním) čase byly nepravdivé. Tvzení žalobkyně, že sdělení není věrohodné, neboť v něm chybí vysvětlení, proč čas nikdo řádně nenastavil nebo není nastavován automaticky, i když rychloměr tuto funkci má, podle soudu nevneslo důvodnou pochybnost do skutečností zjištěných ze sdělení městské policie. Tyto podrobnosti nejsou významné pro zjištění skutečného času protiprávního jednání. Nehrozí záměna skutku s jiným a totožnost skutku byla zachována, což je smyslem uvedení přesného času skutku.

23. Liché jsou námitky, že **městský úřad neodůvodnil výši určené částky 2 000 Kč** a že tato částka byla stanovena nezákonně, protože odpovídala **nejvyšší** zákonné sazbě pokuty. Je běžnou praxí, že výši určené částky správní orgán podrobně neodůvodňuje. Takové odůvodnění pokuty by neodpovídalo účelu výzvy k úhradě určené částky, ostatně nebylo ještě ani zahájeno správní řízení. Soud nemá možnost proto přezkoumat úvahy správního orgánu. V daném případě řidič vozidla, jehož je žalobkyně provozovatelkou, překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 33 km/h (po odečtu 3 km/h), tj. o 66 %. Jedná se tedy o značné překročení rychlosti, o bagatelnosti či hraničním případě nelze hovořit. Překročení nejvyšší dovolené rychlosti o 33 km/h je blíže překročení o 40 km/h než o 20 km/h a blíží se spíše skutkové podstatě závažnějšího přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu, za který se ukládá zákaz činnosti. V takovém případě je zcela na místě určení částky v horní polovině sazby, blíže horní hranici zákonné sazby či přímo v sazbě nejvyšší. Žalobkyně nemá pravdu, že šlo o nejvyšší sazbu. Za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu se příkazem na místě uloží pokuta do 2 500 Kč (podle § 125h odst. 2 zákona o silničním provozu *určená částka se stanoví ve stejné výši jako pokuta, kterou lze uložit příkazem na místě. Při stanovení určené částky obecní úřad obce s rozšířenou působností přihlédne k závažnosti porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích*). Soud nespatřuje v určení částky 2 000 Kč nezákonnost ani nepřiměřenost, zneužití či překročení mezí správního uvážení. V posuzované věci šlo o výrazné překročení nejvyšší dovolené rychlosti, v obci a v místě, kde je hustý provoz a není bezpečné dopravní řešení (viz bod 18 tohoto rozsudku – citace článku o důvodech výběru míst k měření rychlosti a tragické nehodě). Ostatně, žalobkyně proti výši určené částky nijak nebrojila po dobu celého správního řízení, ani neuvedla, proč by pro ni měla být nepřiměřená.
24. Neopodstatněná je námitka, že žalobkyně nevěděla, **jakým způsobem zaplatit určenou částku** a že správní orgány neprokázaly **neuhrazení určené částky**. Ze správního spisu vyplynulo, že žalobkyně obdržela výzvu k úhradě určené částky 2 000 Kč dne 19. 4. 2018. Žalobkyně určenou částku mohla zaplatit do pátku 4. 5. 2018 (do patnácti dnů), avšak zaplatila ji až dne 7. 5. 2018. Sama žalobkyně v písemnosti ze dne 1. 6. 2020 žádá o vrácení částky uhrazené dne 7. 5. 2018 a dokládá potvrzení o platbě z účtu dne 7. 5. 2018 (stejný doklad jako přiložila k žalobě). Městský úřad sdělil žalobkyni 17. 6. 2020, že částku 2 000 Kč vrátil 11. 5. 2018 na bankovní účet plátce, kterým byl O. ř. o. s. Městský úřad ve výzvě uvedl jako způsoby platby určené částky složení v hotovosti na pokladně městského úřadu a bankovní převod s uvedením čísla účtu a variabilního symbolu s výslovným poučením, aby částka byla připsána na účet ve stanovené patnáctidenní lhůtě. Žalobkyně jako obchodní korporace bezpochyby zná možné způsoby platby nebo si je může jednoduše zjistit, proto nebylo třeba ji poučovat o dalších možnostech. Pokud za žalobkyni platil určenou částku spolek O. ř. o. s., tím spíše znal i jiné možné způsoby platby

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

(srov. rozsudky Krajského soudu v Brně sp. zn. 31 A 10/2019 a 31 A 29/2019 ve věci nezákonných zásahů – nevrácení určené částky, kde byl plátce O. ř. o. s. a zmocněnec F. C. s. r. o. jako v případě nyní posuzovaném). Ostatně, žalobkyně neuvedla, co a proč jí bránilo ve využití možnosti platby bankovním převodem, když dne 7. 5. 2018 právě tímto způsobem určenou částku uhradila.

25. Závěrem soud shrnuje, že správní orgány zjistily správně skutkový stav, vybraly správně právní předpisy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily v souladu se zákonem správný celkový skutkový i právní závěr, se kterým se soud ztotožnil. Proto žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
26. Soud rozhodl o nákladech řízení v souladu s § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšná žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, proto se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 7. října 2021

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně